

روسیه و پرونده ناتمام هسته ای ایران

روزنامه تایم چاپ آمریکا در مقاله ای سفر پوتین به تهران را ضربه روسیه به غرب خواند.

سرویس روسیه/خبرگزاری آران خبرگزاری آران/سرویس روسیه: شاید مهم ترین نتیجه ای که سفر پوتین به تهران برای وی به همراه دارد، نشان دادن استقلال عمل روسیه در مقابل آمریکا و جهان غرب در عرصه مناسبات با کشورهای منطقه خصوصاً ایران و بویژه در موضوع انرژی هسته ای است.

به گزارش خبرگزاری آران به نقل از نووستی، روزنامه تایم چاپ آمریکا در مقاله ای سفر پوتین به تهران را ضربه روسیه به غرب خوانده و آورده است: مسکو رقابت راهبردی خود را با واشنگتن پیگیری می کند و این رقابت، واکنش آن به مساله هسته ای ایران است و اینکه ولا دیمیر پوتین از دست واشنگتن به شدت عصبانی است را می توان در شرایط کنونی به عینه مشاهده کرد. اگرچه دلیل سفر پوتین به ایران حضور در نشست تهران اعلام شده اما نمی توان از این واقعیت چشم پوشی کرد که اتفاقات متفاوتی در عرصه بین الملل در زمینه سازی این سفر بی تاثیر نبوده است.

یکی از آثار بسیار مهم این سفر، واکنش های عجولانه و دور از خرد ورزی رسانه ها و صاحب نظران سیاسی و دولتی برخی کشورهای غربی به خصوص آمریکایی ها در دو، سه روز اخیر بوده که آن را در قالب خبر و گزارش و تحلیل به کرات آشکار ساختند.

همچنین بین تهران و مسکو مسائل و موضوعاتی وجود دارد که به نظر می رسد مقامات دو کشور به حل آن در این سفر چشم دوخته اند و چنین امیدی از این سفر دو روزه دارند.

در این باره مهمترین مطلبی که باید ذکر کرد این است که سفر پوتین به کشورمان چندین هدف متفاوت را نشانه گرفته است که بعضی از آنها ربطی به ایران و دیگر کشورهای حاشیه دریای خزر پیدا نمی کند که یکی از آنها موضوع پرونده هسته ای ایران است. چنانچه علی لاریجانی دیروز در حاشیه هشتمین همایش سراسری روحانیون ارتش جمهوری اسلامی ایران گفت: ولا دیمیر پوتین در سفر خود حامل پیامی برای ایران بوده و این پیام را به مقام رهبری ارائه داده است.

به گفته دبیر شورای عالی امنیت ملی ایران، رئیس جمهور روسیه در دیدار با رهبر معظم انقلاب دیدگاه و نظر خاصی را مطرح کرده است اما فقط به بیان این توضیح بسنده کرد که دیدگاهی را مطرح کردند.

در این میان گرچه در تهران نسبت به روش ها و سیاست های روس ها در مورد پرونده هسته ای ایران نگرانی هایی وجود دارد با این حال و آنگونه که تأخیرهای مکرر در تکمیل نیروگاه اتمی بوشهر نشان می دهد، مشارکت ایران و روسیه بدون مانع و هموار نیست. نیروگاه بوشهر به نوعی نماد همکاری دو کشور است و علیرغم سالیان درازی که از اجرای این پروژه می گذرد و توافقاتی که در مقاطع مختلف تاریخی بین ایران و روسیه صورت پذیرفته، هنوز کار این نیروگاه نیمه تمام مانده و به فرجام نرسیده است. در سال 80 هنگامی که آقای خاتمی به مسکو سفر کرد، روس ها مدعی شد تا پایان سال آمادگی راه انداختن نیروگاه بوشهر را دارد، حتی زمانی که از تاسیسات در ایران دیدار می کردند روس ها این وعده را تکرار کردند.

ولی تجربه سال های اخیر به ما نشان داده که همکاری روسیه با ایران برای راه اندازی نیروگاه بوشهر تنها به یک محمل برای همکاری روسیه با غرب و به ویژه آمریکا تبدیل شده است و زمانی که همکاری روسیه با ایران آغاز شد.

اما به تدریج با بالا رفتن قیمت نفت و سهم این ماده در تنظیم تجارت خارجی روسیه و ارزی که لازم داشت همکاری این کشور با ایران در مساله هسته ای از نظر بعد اقتصادی ضعیف و در بعد سیاسی قوی شد.

ایران مشارکت با روسیه را راهی برای رهایی از انزوای تحمیلی ایالات متحده و تنوع بخشیدن به گزینه های اقتصادی در خارج از منطقه می بیند.

روسیه به نوبه خود، نگرانی های واشنگتن در مورد مخالفت ایران با صلح در خاورمیانه و پشتیبانی از تروریسم را ندارد و نه این که بر ترس آمریکا- اسرائیل درباره توسعه فعالیت ایران در زمینه جنگ افزارهای کشتار جمعی صحنه می گذارد.

گرچه مسکو نگرانی هایی در مورد برنامه های هسته ای ایران دارد، اما در مورد پرونده هسته ای باید عنوان کرد که روسیه در قضیه پرونده هسته ای ایران به دنبال منافع ملی خود نیز هست و این گونه نیست که تحت هر شرایطی از ایران حمایت کند.

نکته مهم اینجاست که روسیه تحت هیچ شرایطی یک ایران هسته ای را نمی پذیرد و مخالف این است که ایران تبدیل به یک قدرت هسته ای در کنار مرزهای این کشور شود.

بنابراین اگر روسیه اندکی نسبت به تمایلات صلح آمیز هسته ای ایران تردید داشته باشد در همکاری خویش با ایران در این زمینه تجدید نظر خواهد کرد.

شکی نیست که روسیه تحت هیچ شرایطی نمی پذیرد که در کنار مرزهایش یک قدرت هسته ای وجود داشته باشد و جنبه دیگر قضیه هسته ای ایران برای روسیه این است که روسیه تلاش دارد تا از طریق این پرونده بار دیگر خود را به عنوان یک بازیگر مهم بین المللی معرفی کند و نقش فعال و سازنده ای در نظام بین الملل ایفا کند.

در سال های گذشته و همزمان با ریاست جمهوری پوتین، مساله اتمام نیروگاه بوشهر برای روسیه به اهداف سودمند و کارآیی در روابط خارجی آن با آمریکا و حتی کشورهای اروپایی تبدیل شد. بنابراین، در طول سال های اخیر که زمان انجام ایفای تعهدات از سوی روسیه فرا رسید همواره با به تأخیر انداختن این تعهدات از سوی این کشور مواجه شدیم.

در واقع پرونده هسته ای ایران برای روسیه موضوع مهمی است که از طریق آن سعی می کند تا هم از غرب و هم از ایران امتیازات مهمی بگیرد که نمونه بارز این سیاست، هنگامی بود که روسیه در مقابل حساسیت آمریکا در مورد مساله فروش راکتور اتمی به ایران تصمیم گرفت تا از فروش سانتریفوژ گازی به ایران خودداری کند، و در عوض امتیازهای مالی جدیدی از آمریکا دریافت کند. پس عجیب نیست که روسیه به قطعنامه هایی که بر علیه ایران صادر می شود رای مثبت و یا ممتنع می دهد چون برای روسیه منافع ملی این کشور مهمتر از هر چیز دیگری است. روسیه به دنبال منافع ملی خویش است نه به دنبال حمایت از ایران. البته باید به این نکته بسیار مهم نیز اشاره کرد که سیاست روسیه در قبال پرونده هسته ای ایران باعث ایجاد فرصت بیشتر برای ایران در جهت حل بهتر و تصمیمی گیری موثرتر در قبال این قضیه شده است زیرا که در عرصه دیپلماتیک تصمیم سازی سیاسی در مواقع بحرانی بسیار امر مهمی می باشد. روس ها با سیاست خود در این پرونده به ایران فرصت بیشتری دادند تا تصمیم بهتری بگیرد و از تصمیم گیری عجولانه در این زمینه خودداری کند.

نکته آخر اینکه با شرایط به وجود آمده ، واشنگتن از یک سو از طرف چینی ها به دلیل حمایت از دلایلی لاما به شدت تحت فشار قرار گرفته است و از سوی دیگر با حضور آقای ولادیمیر پوتین در ایران واشنگتن به نوعی دچار سرخوردگی شدید شده است .

همین عوامل باعث شده است که برخی روزنامه های آمریکایی بنویسند که ایکاش رییس جمهور کشورشان درایت و هوشیاری احمدی نژاد را داشت.

پایان پیام.